

عنوان مقاله:

معیارهای شناخت مکان بهینه در بلند مرتبه سازی (مورد پژوهشی: منطقه یک شهرداری تهران)

محل انتشار:

سومین کنفرانس بناهای بلند (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

رضا رضایی خبوشان - کارشناس برنامه ریزی و تحقیقات، بنیاد مسکن انقلاب اسلامی

مرجان دهقانی - سرپرست دفتر مسکن شهری بنیاد مسکن انقلاب اسلامی

خلاصه مقاله:

از مسایل مهمی که در اواخر قرن نوزدهم، شهرهای بزرگ جهان با آن مواجه شدند، ساخت بناهای بلند با شیوه امروزی است. این گونه ساختمان ها در ابتدا به منظور بهره گیری بهتر از زمین های مرکز شهر مورد استفاده قرار گرفتند. با گذشت چند دهه از ظهور بلندمرتبه سازی در شهرهای بزرگ ایران، هرچند ناظر بر حضور و گسترش روزافزون این گونه بناها هستیم، لیکن، نارسایی ها و تاثیرات نامطلوب آنها بر ساختار نظام شهری کشورمان نیز مشهود می باشد. نحوه استفاده از بلندمرتبه سازی در شهرهای بزرگ ایران نمایانگر این موضوع است که شناخت صحیحی از معیارهای موثر بر بلندمرتبه وجود نداشته، و بناهای بلند صرفا توسعه ساختمان های کوتاه در ارتفاع تلقی می شوند. در این میان، از جمله عمده ترین مشکلات، ناشی از استقرار نامناسب این گونه بناها در فضاهای شهری است. محور اصلی مقاله در راستای شناخت و بررسی معیارهای موثر بر مکان استقرار بلندمرتبه ها است. بنابراین، به بررسی معیارهایی به عنوان پایه و مبنا در جهت تعیین مکان بهینه بلندمرتبه سازی در شهرهای بزرگ پرداخته شده است. با توجه به اینکه منطقه شیمرانان از جمله مناطقی است که بیشترین بناهای بلندمرتبه در آن ساخته شده و یا در حال ساخت است، به شکل موردی نیز به بررسی معیارها و ارایه رهنمودهایی در منطقه مذکور همت گماشته شده تا اعمال این معیارها، شرایط را جهت استقرار مناسب بلندمرتبه ها در سطح منطقه فراهم سازد. براین مبنا در این مقاله، معیارهای کالبدی، محیطی و ایمنی، ترافیکی، تراکم و کاربری اراضی به عنوان معیارهای اصلی، مورد تحلیل و بررسی قرار گرفته اند.

کلمات کلیدی:

بلندمرتبه سازی، مکان یابی، معیارها، تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/627498>

